

SIMONA JAŠOVÁ

Jedlová – zastávka uprostřed lesů

CESTOVÁNÍ VLAKEM MÁ VĚTŠINA Z NÁS spojené s romantikou dalek, prázdninami, volností a dobrodružstvím. Já na něm mám ráda téměř všechno – mumraj velkých nádraží, ospalou atmosféru zapadlých železničních zastávek, kde „chcípí pes“, náhodná setkání se zajímavými lidmi, koleje ubíhající do dálky i specifickou železniční vůni. K mému silně pozitivnímu vztahu k nádražím, kolejím, pražcům a perónům se v průběhu let přidal i stejně vřelý vztah k nádražním hospodám a restauracím. Z dětství, kdy mě táta spolu s mladší sestrou brával na pravidelné výlety do Českého ráje, mi asi nejvíc utkvěla v paměti nádražka v Turnově. Vzpomínám si, že jako

Zdá se, že snad nikde jinde neexistuje druhé takové, v divočině skryté, od lidí odloučené a bez asfaltových silnic svébytně žijící železniční království, jakým je stanice Jedlová. Za prací, do vyhlášené nádražky a nově i do útulného ubytování sem musí člověk přijet buď vlakem, nebo přijít pěšky skrze les. Jedlová, 18. ledna 2012.

